

Els pagesos

L'any 1968, Els pagesos esdevingué el vuitè volum de l'obra completa de Josep Pla, el llibre fundacional de la idea pagesívola que envolta la figura de l'escriptor de Palafrugell. Però ni Pla era un pagès, si més no un pagès d'aixada i de tallant, de regar l'hort i de donar de menjar a les gallines, ni ara els pagesos, seixanta anys després, són el que eren, i de representar un percentatge importantíssim de la població han passat a ser escassament només l'u per cent.

Tot i així la pagesia continua essent el sector primari i el que ens portem a la boca, d'una manera o altra, neix, es cria o es pesca gràcies al seu esforç. Els treballadors del sector agroalimentari són a l'inici de gairebé tot i moltes vegades no ho tenim prou en compte. Sovint la gent de ciutat pensem que les cebes es fabriquen en plantes industrials o que les pomes apareixen per art de màgia en les prestatgeries dels supermercats.

La qüestió és que els productes del sector primari cada vegada són més cars i els pagesos, que són els proveïdors dels operadors comercials, es queixen que els paguen menys. Aquí hi ha alguna cosa que falla, és evident, i per aquesta raó diumenge passat més de cinc-cents tractors van ocupar els carrers més cèntrics de Barcelona i es van concentrar a l'avinguda de Maria Cristina a Montjuïc.

Aquesta visió dels tractors i dels pagesos lluny del seu hàbitat natural ens incomoda i ens fa pensar, perquè ens passa una mica el mateix que li succeïa a Josep Pla, i és que els pagesos són com de la família, són cosins, cunyats, parents del poble que ens vénen a refregar per la cara les nostres contradiccions i, sobretot, els nostres oblits. Els pagesos ens fan veure amb els seus grans tractors que els nostres carrers, embolcallats en un baf d'urbana mediocritat, són més estrets del que pensàvem.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/02/01/pagesos/826942.html?utm_source=rss